

[Justitsministeren.]

inden forslaget bliver genfremsat næste gang. Det ville jeg da også meget gerne, men hvem skal jeg så tage mest hensyn til? Til dem, jeg holder mest af i synspunkter, eller hvor skal jeg finde midtnormalen i de synspunkter? Jeg har lyttet så meget i dag, at jeg ved, at der er nogle punkter, hvor forslaget givet vil få en anden formulering efter debatten her i dag, men generelt tror jeg nok, at der skal betydelig mere arbejde til, før vi kommer til de reelle ændringer af forslaget.

Må jeg i den forbindelse nævne den problematik, som man bliver stillet over for, når man stiller hensynene op over for hinanden, nemlig det enkelte menneskes retsbeskyttelse og samfundets behov. Man glemmer normalt en ting i dette billede: man glemmer alle de mange organisationer, der på en eller anden måde har en eksistensberettigelse og er nødt til at køre på nogle kartoteker, eller hvad man nu ellers skal kalde det. Det er denne spænding, man står i, ikke blot mellem et hensyn til en retsbeskyttelse, som vi sikkert forholdsvis hurtigt i principperne kan blive enige om, og et samfundsbehov for at få en effektiv styring af tingene, men der er altså også en problematik i forholdet til det levende liv på mange forskellige områder, som ikke uden videre kan nøjes med meget snævre bestemmelser på registerområdet.

Det var måske i forbindelse med hr. Hagen Hagensens indlæg, at jeg havde særlig lyst til at sige dette, men i samme forbindelse vil jeg også sige, at derfor er der altså også forskellige veje at gå, som hr. Hagen Hagensen påpegede. Der er nogle muligheder for, at vi ved et fælles politisk arbejde kan dreje synspunkterne så meget, at der bliver en anden form for balance. Men jeg skal ikke lægge skjul på, at fru Mimi Jakobsens indlæg var det, jeg måske nok var mest på linje med i retning af at få sagt: den beskyttelse, der kommer med dette forslag, tør jeg godt få sammenlignet med den beskyttelse, der er i dag; der er i hvert fald på det punkt et meget positivt fremskridt i tingene.

Så kunne der have været anledning til at gå ind på en lang række af problemerne, men det er nok alligevel forkert at gøre det i dag. Jeg vil derimod gerne til sidst sige, at det, der er det vigtigste i denne sag, er, at vi i realiteten er nogenlunde enige om, at der skal tages hensyn, og jeg håber altså også til den tredje side, ikke bare til det enkelte menneskes retsbeskyt-

telse og samfundets effektivitet, men også til det liv, der nødvendigvis på baggrund af stærke traditioner leves her i landet. Alle tre dele skal med, hvis man skal have lavet en registerlovgivning, der tager hensyn til alle sider.

Jeg håber på, at de tanker, der er udtrykt om, at man skal skynde sig langsomt, vil få den virkning, at man bevidst arbejder sig igennem og får stillet de spørgsmål, der nødvendigvis skal undersøges og besvares, inden folketingset bliver sendt hjem, for så kunne jeg måske lettere opfylde lidt af det ønske, som hr. Niels Helveg Petersen udtrykte, om at få formuleret lovforslaget noget anderledes på baggrund af de ønsker, der kommer frem gennem spørgsmålene.

Wilhelm (VS):

Jeg synes nu ikke, at ministerens svar på nogen af mine bemærkninger var særlig lødige.

Det afsnit, hvor der står om muligheden for registrering efter race, religion, seksuelle forhold, hudfarve osv. osv., er afsnittet om erhvervs- og foreningsregistrering. At nævne Mosaik Troessamfund eller for den sags skyld Forbundet af 1948, Bøssernes Befrielsesfront, eller hvad det nu kan være, er jo ikke noget svar på behovet dér. Der har man forening, hvor det fremgår af selve navnet og formålet, hvad det er, de slås for. De vil formentlig ikke på deres registreringskort igen gentage det, som er selve kriteriet for medlemskabet. Når man laver den sammenblanding, så kunne man i det mindste trække det ud og sige: ved foreninger kan det komme på tale. Det har ministeren ikke engang givet et eksempel på at det kan.

Mens jeg er ved det: et par af de væsentlige ting ved det om de offentlige registre, som jeg ikke nåede før, vil jeg da godt lige nævne. Hvordan forestiller man sig det, man siger i § 10 med, at man vil have en effektiv kontrol med, at der ikke er urigtige oplysninger, når man ikke vil sende automatisk ud, som foreslået af retsforbundet, til de registrerede, hvad der faktisk står på dem? Jeg mener ikke, en effektiv kontrol kan foretages uden dette.

Det med § 11, stk. 3, hvor der er nævnt registre med oplysninger af særlig interesse for fremmede magter, er i hvert fald noget, vi vil bore i. Hvad er det egentlig for registre med oplysninger af særlig interesse for fremmede magter? Endda når man tager i betragtning, at efterretningskartotekerne ikke er omfattet